

febr 27.

Igen kedvelt tanár úr,

Ön tan, mióta haraktól, már banja, és
arabban örülök annak, hogy el nem vállalt
a gízgel kvánt kómmmentális. Kántor állomást
mest hipt' ha ott fogtak volna Ön a jóis.
Látszik, ugyan, mondja kérem, kirel tártalan.
Kedvém mostanában Klauber Frigye, botárcel.
hallgatás érdekében? - Még az elötköllet tan
nyomorgathatón. Fér' itt diója lártát a jám.
bí a komsédomben s akai glauber Klauber
édemelen, akai nem, ilyen messzöl a protokai
fajától bajján Klauberhat nelli még az aszaj
stipendiumot. (Buzlón jaj!)

De hírem nem is protokaiót kérek. Csak ann

alkarnam emlekedtetni, hogy ez a kerény és
égykés fű, ki antik mintára vették kaptal,
sem hogy magánsegélyt elfogadjon - (ami nyhási
Plutarkhos állomata ő is) - s ki kerény zsidó
sanitónak fia, tanaly nem rom kálkulusai;
Kvántor, hanem csak fiatalága miatt nem
kapott öntöndiját, arót, mert Ön a kerdöl pórt.
Szárát nem tartotta oly rikkigemelt, mint az
előbbre kaledotrallet. De hát ittörben, ha az ön
elvi nem vállaltak volna is, vénnél a gízcl
s gízcl, hogy ez édemelen, még el, mérdig
haladt fog. Reménylen tehát hogy Ön egy kis
jáakarattal sorthat neki egy olyan kétkésim,
kudlona nöfejés bankóciédulát. Karmán a
tanom, hogy pórtfogajás, nem édemelen.

De bár mit legyen, akkor juttathat kerénynd
valamit, akai nem, - ne vege kérem rom
keren alkalmatlanúadásomat s engedje hogy
véporetal tegyen meg, mivel kerdemem illet
vohra: hogy útvörögjan tanár földön ama

Lonis Keleti út után, melyről sok szép
remények öntöl hullhatnak. Végül is —
ha esetleg kívánod — majd beszél én is arról
a dűlő szavaival, akár minden nap,
de legelőször naponta. Azt hiszem, hogy minden
szóval, ill. gondolat megkönnyebbülést adhat
adhat.

So' barátainkat révén üdvözlöm.

Igaz híve

Lederer Béla

